

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-229/15

Minister Finansów
versus
Jan Mateusiak

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelný Sąd Administracyjny)

Eelotsusetaotlus — Maksuõigusnormid — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 18 punkt c ning artiklid 184 ja 187 — Maksustatavad tehingud — Maksustatava majandustegevuse lõpetamine — Käibemaksu mahaarvamist võimaldanud kaupade valduse säilitamine — Mahaarvamiste korrigeerimine — Korrigeerimisperiod — Maksustamine direktiivi 2006/112 artikli 18 punkti c alusel pärast korrigeerimisperiodi lõppu

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (kümnes koda), 16. juuni 2016

1. *Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Esialgse mahaarvamise korrigeerimine — Eesmärk*

(Nõukogu direktiiv 2006/112, artikli 18 punkt a)

2. *Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Maksustatavad tehingud — Maksustatava majandustegevuse lõpetamine — Käibemaksu mahaarvamist võimaldanud kaupade valduse säilitamine — Lubatavus — Korrigeerimisperiodi lõppemine — Mõju puudumine*

(Nõukogu direktiiv 2006/112, artikli 18 punkt c ja artiklid 184–192)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 27, 28, 39)

2. Direktiivi 2006/112 (käibemaksudirektiiv), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, mida on muudetud direktiiviga 2009/162, artikli 18 punkti c tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui maksukohustuslane lõpetab maksustatava majandustegevuse, saab tema poolt niisuguse kauba valduse säilitamist, mille omandamisel on tal tekkinud õigus sisendkäibemaksu mahaarvamisele, käsitada käibemaksuga maksustatava kaubatarnena tasu eest ka pärast direktiivi 2006/112, mida on muudetud direktiiviga 2009/162, artiklis 187 ette nähtud korrigeerimisperiodi lõppemist.

Kõigepealt tuleneb käibemaksudirektiivi artikli 18 punktist c, et maksukohustuslase poolt kauba valduse säilitamist peale tema maksustatava majandustegevuse lõpetamist saab käsitada kaubatarnena tasu eest, kui sellelt kaubalt võis soetamisel käibemaksu täielikult või osaliselt maha arvata. Käibemaksudirektiivi artikli 18 punktis c ei ole ette nähtud ühtegi muud tingimust, muu hulgas niisugust, mis oleks seotud kauba omandamisest kulgema hakkava tähtajaga, mille jooksul peab tegevuse lõpetamisele järgnevat kauba valduse säilitamine aset leidma, et seda saaks maksustada. Edasi, see norm ei viita selle

kohaldatavuse osas sätetele, mis puudutavad käibemaksudirektiivi artiklites 184–192 ette nähtud mahaarvamiste korrigeerimist, erinevalt selle direktiivi artikli 168a lõike 1 teisest lõigust, mis viitab nendele sätetele selle direktiivi artiklis 26 ette nähtud kinnisvara isiklikuks tarbeks kasutamise maksustamise osas. Lõpuks, mahaarvamiste korrigeerimine – mis peab toimuma eelkõige siis, kui pärast käibedeklaratsiooni tegemist muutuvad mahaarvatava summa kindlaksmääramisel arvessevõetud tegurid ja mis peab tagama, et tehtud mahaarvamised kajastavad kauba kasutamist ainult ettevõtte tarbeks – on minevikku suunatud korrigeeriv mehhanism.

Kuid käibemaksudirektiivi artikli 18 punktis c ette nähtud maksustamine põhineb eeldusel, et majandustegevuse lõpetamise ajal tehakse uus maksustatav tehing. Selles sättes ette nähtud maksustamine võtab arvesse ettevõtte tegevuse tarbeks kasutatava ettevõtte vara väärtuse muutusi kogu selle kasutusaja jooksul. Tehingu maksustatav väärtus maksustatava majandustegevuse lõpetamise korral on kõnealuse vara väärtus, mis on kindlaks tehtud nimetatud tegevuse lõpetamise ajal ning mille puhul võetakse seega arvesse selle vara väärtuse muutumist vara omandamise ja kõnealuse tegevuse lõpetamise kuupäeva vahelisel ajal. Selleks et saavutada käibemaksudirektiivi artikli 18 punktis c seatud eesmärk – st et vältida, et vara, millega seoses on maksu maha arvatud, suunataks pärast maksustatava majandustegevuse lõpetamist mittemaksustatud lõpptarbimisele, ja et kõrvaldada tõhusalt igasugune ebavõrdsus seoses käibemaksu tasumisega nende tarbijate, kes on omandanud oma kauba teiselt maksukohustuslaselt, ja nende maksukohustuslaste vahel, kes on omandanud kauba oma majandustegevuse käigus – peab käibemaksudirektiivi artikli 18 punktis c ette nähtud maksustamine toimuma, kui kaubal, mis andis õiguse käibemaksu mahaarvamisele, on maksustatava majandustegevuse lõpetamisel endiselt teatav jääkväärtus, olenemata ajavahemikust, mis jääb asjassepuutuva kauba omandamise ja selle tegevuse lõpetamise vahele.

(vt punktid 33–39)